

. 201. on-line setkání skupiny Dr. Hawkinse zaměřené na vzdávání se srozumitelné v CZ a SK jazycích – 2.9.2024

. 2. září / septembra 2024

Vítáme všechny, kteří právě sledují naše 201. on-line setkání studijní skupiny Dr. Hawkinse.

Už jen tím, že jsme dotřepali svoje kostry na toto setkání, máme šanci, že se na nás něco osmózou nalepí. Tak, jak se to děje v AA nebo v jiných dvanácti krokových skupinách. Naše setkání umožňují postupné posuny z poslouchání do momentů, kdy tzv. trkne – a to naposlouchané je uplatněno v praxi, v situacích, kterými jsme karmicky přitahováni.

Díky našemu každopondělnímu on-line setkávání se, se v naši duchovní práci nacházíme v etapě, kde důrazem není již jenom „vědět“, ale stávat se tím, co se učíme. A to s pomocí naší nepřetržité duchovní zamyšlenosti. Je to mysl, která nás dovede k nemysli. Tím se posouváme do setkání, která jsou více zaměřená na vzdávání se, nebo-li přijímání toho, co je, a – toto vzdávání – je srozumitelně podané ve slovenském či českém jazyce.

Kromě on-line pondělků pořádáme 2x ročně osobní setkání, vždy na jaře a na podzim. Podrobnosti jsou uvedeny na webu www.hawkins.support.

Máte-li zájem se osobního setkání zúčastnit, vyplňte a pošlete e-mailem přihlášku. Není potřeba ji ani podepisovat, jako podpis slouží zaplacená záloha.

Ti posluchači, kteří se připojili nedávno, mohou načerpat poznatky z našeho archivu on-line setkání, které jsou archivovány rovněž na webu hawkins.support.

Kdo má možnost si zapnout kameru, toho Julu bude moci zaregistrovat a vidět odezvy. Když nebudete mluvit přes mikrofon, nebudete vidět v záznamu tohoto setkání.

Setkání bude odrážet to, na co se Julu naładí a bude vhodné pro skupinu říci.

Dnes máme 2 odezvy.

Ale najprve si pustíme Požehnaní od Dr. Hawkinse. Pohodlně usadte či ulehněte a začínáme.

Video s požehnaním od Dr. Hawkinse:

<https://www.hawkins.support/wp-content/uploads/2022/07/DRH-pozehnani-posluchacum-hlasite-1280x720-2000.mp4>

Předávám slovo Julovi:

.1.22. Obdobne, bez vloženia sa aktívneho pozorovateľa, s jeho vrodenným vyhodnocovaním myšlienok, nieto ani zmien, ani pohybu, ktoré by bolo treba vysvetliť alebo popísať. Každá 'vec' sa proste vyvíja ako prejav svojej Božskej podstaty. **Vývoj** {=evolúcia} sa preto odohráva ako prejavovanie sa vedomia, a to tak, že berie prejav z vyšších energetických abstraktných úrovní do nižších, viac vyhranených forem a nakoniec do fyzického, hmotného {prejavu}. Tak sa Tvorenie prejavuje z abstraktného nezobrazeného, cez postupné formy, do posledného energetického profilu, a potom do konkrétneho hmotného {prejavu}. Moc na prejavenie sa formou, je prejavom Božskej všemohúcnosti, ako sústavne prebiehajúce Tvorenie.

.1.23. Tvorenie je Prítomnosť {, momentka každúčkého okamžiku každého okamihu} a Terajšok. Tento Terajšok je sústavný {, teda spojený, kontinuálny, záležitosť, na rozdiel od diskretnej, rozsekanej, ako je napríklad predstava odvíjania sa oddelených okamihov}, takže počiatky a konce nie sú možné. Zviditeľnenie, či samotný hmotný prejav, je iba zmyslovým výtvorom, a nie je potrebnou podmienkou pre existenciu, ktorá {, táto existencia,} je sama o sebe bezformálna, avšak prirodzene vlastná každej forme.

.1.24. Pretože všetko je v neustálom procese Tvorenia, znamená to, že všetko je prejavom Božskosti, ináč by to nemalo spôsobilosť vôbec existovať. Rozpoznanie toho, že všetko, čo existuje, odzrkadľuje Božskosť Tvorenia, je {dôvodom}, prečo si {všetko} zasluhuje rešpekt a úctu. To vysvetľuje **úctu k duchu vo vnútri každého živého tvora a k prírode**, čo je typické v mnohých kultúrach.

.1.25. Všetky vedomé tvory sú si rovné. Iba hmotný prejav podlieha zániku, pričom Podstata je nedotknutá, a udržuje si možnosť opätovne sa prejaviť v hmotnej podobe. Podstata je ovplyvniteľná iba silami samotného vývoja. Vzchádzanie hmotnej formy z Podstaty je ovplyvňované výskytom toho, čo už vo forme je. Obsah {už} hmotne prejaveneho preto môže napomáhať Podstate k {ďalšiemu} prejavu do formy, alebo {podmienky pre ďalší} prejav nemusia byť priaznivé, závisiac od okolností. Dalo by sa povedať, že Tvorenie naplňa svoje vlastné vnútorné Božské pokyny alebo tendencie. Tradične sa táto tendencia nazýva **údelom**, {definícia:} čo je {vlastne} odvíjanie možností, a odzrkadľovanie už skôr jestvujúcich pomerov (klasické 'Guny' v Sanskrite, a to *radžas* (činnosť), *sattva* (vedenie), *tamas* (odporovanie). Takže človek môže ovplyvňovať okolnosti tak, aby zvýšil pravdepodobnosť prejavu

sa želaných možností. Prostredníctvom voľby, ľudské vedomie môže ovplyvňovať vyústenia {dianí}, ale moc Tvorenia je Božou výsadou.

.1.26. Povaha Tvorenia, ktoré je mimo času, priestoru, a príčinných súvislostí, je samoodhaľujúca, a predkladá sa vedomiu Uvedomenia ako dar Božej Prítomnosti. Všetky veci sú z vlastnej prirodzenosti sväte Božskosťou svojho stvorenia. **Keď sa zanechá kritizovanie a posudzovanie {, plynúce z} dualistických dojmov vnímania, odhalí sa absolútna dokonalosť a nádhera všetkého.**

.1.27. Umenie má snahu zachytiť tieto okamihy Uvedomenia tým, že zoberie jeden časový okamih a zmrazí ho v umeleckej fotografii alebo v soche. Každá momentka zobrazuje dokonalosť, ktorú možno oceniť iba vtedy, keď je jednotlivá momentka izolovaná od skreslenia {vymysleného} navrstveného príbehu. Dráma každého okamihu existencie sa uchová, keď umenie daný okamih uchráni pre zánikom {do nasledujúcej z} premien hmotnej formy, nazývanej história. Prirodzene vlastná nevinnosť každúčkého okamihu je zrejmá vtedy, keď sa tento okamih vytrhne z {nami vymysleného} rámca, uvrhnutého na chronologickú postupnosť {nami} zvolených okamihov, z ktorých následne vyrastá {náš} 'príbeh'. Po vytvorení príbehu dualistickou myslou, táto vnáša pojmy 'dobré' alebo 'zlé'. Lahko si je možné všimnúť, že dokonca aj pojmy 'dobré' alebo 'zlé' odzrkadľujú vo svojom vzniku to, čo sú ozaj jednoducho iba ľudské túžby. **Ak si niečo prajeme, stáva sa to 'dobrým', a ak si to neprajeme stáva sa to 'zlým'. Ak sa z pozorovaného odstráni ľudská súdnosť, jediné čo ostane k povšimnutiu je, že forma sa sústavne vyvíja {, všedným ja nepresne nazývanou} 'zmenou', ktorá z vlastnej prirodzenosti nie je ani žiaduca a ani nežiaduca.**

.1.28. Všetko prejavuje svoje {pretrvávajúce a stále prítomné} vrodené možnosti, {ktorých prejav je} určený{:} ich vlastnou podstatou, a prevládajúcimi okolnosťami. Nádhrou všetkých vecí je, že práve naozajstnosťou svojej existencie prejavujú slávu Božieho Tvorenia ako {fakt} samotnej existencie. Z titulu toho, že jednoducho 'je', každúčká existujúca vedomá a nevedomá vec napĺňa Božiu Vôľu. Je to práve vďaka Božiemu zámeru, že {definícia:} **sa neprejavené stáva prejaveným; tento proces, ktorého sme svedkami, nazývame Tvorenie.**

.1.29. Pretože povaha Tvorenia nie je všednému vedomiu zrejmá, myseľ vyrába rozpaky zo zdanlivo neriešiteľných situácií, ktoré nemajú odpovede, napríklad, ako môže 'dobrý' Boh dovoliť tak veľa 'zlého'. {Ak sa povznesieme} nad dualistické dojmy vnímania, a svojvoľného škatuľkovania {, a vyhodnocovania} prejaveného, nieto ani dobrého ani zlého, vyžadujúceho si vysvetlenie, pričom je možné vidieť, že **vesmír sám o sebe je neškodný. Ľudská myseľ si vyrába svoje scenáre cieľov a túžob, a udalosti sú s nimi buď v súlade alebo nie sú.** Oboje, tragédia aj víťazstvo, sa vyskytujú iba v rámci obmedzenosti dualistickej mysle, a vlastne nemajú {mimo mysli a jej myšlienkovitosti} nezávislú {, samo-stojacu Naozajstnosť,} Skutočnosť. Všetko na tomto svete ako keby vzchádzalo a potom sa rozplývalo v rámci obmedzenosti dojmov vnímania. Nakoľko Skutočnosť je mimo času, priestoru a formy, je nepodstatné, že nejaká 'vec' alebo 'osoba' existuje zlomok sekundy alebo tisíce rokov. Takže zápas {po}žiť {si} o niekoľko rokov dlhšie, alebo dokonca o zopár okamihov, pripadá ako planá mylná predstava, pretože existencia nie je vôbec prežívaná v rámci času.

Tento okamih je jedinou Skutočnosťou, ktorú prežívame;

všetko ostatné je iba abstrakciou a myšlienkovou konštrukciou {, vytváraním 'udalostí', ktoré sa 'stali pred sekundou', alebo sa 'stanú za sekundu' – čiže nie v Sústavnom Teraz.}. Preto človek vlastne vôbec nemôže žiť sedemdesiat rokov; iba tento presný, prchavý okamih je možný.

.1.30. V skutočnosti neduálnosti je všetko završené {, úplné,} a {chcenie,} túžba je nahradená oceňovaním {si Božskosti tohto stavu a všetkého v ňom, čo zahrňuje aj 'seba'}. Pri tom, ako sa život vyvíja, každá živá vec, v ktoromkoľvek danom okamihu, je úplným vyjadrením prejavovania svojich možností. Motivácia ako taká zmizne, a činnosť prebieha ako časť procesu uskutočňovania možností. Preto za činmi nie je konateľ. Namiesto toho je v každom okamihu {prítomný} vnútorný pocit završenosti, a úplného naplnenia. Pôžitok z fyzických potrieb pochádza zo samotnej činnosti. Chuť na jedenie, napríklad, vzchádza z činnosti jedenia, bez predchádzajúcej túžby po ďalšom súde. Ak je jedenie prerušené, nie je pocit straty. Radosť zo života vyviera zo {samotnej} vlastnej existencie v každučkom okamihu, a uvedomovanie si sústavnej dokončenosti je črtou radosti z existencie.

.1.31. Úplnosť Jednoliatosti Všetkého-Čo-Je nie je možné 'zažiť'. Namiesto toho je ju možné spoznať iba tým, že sa ňou človek stane. 'Ja' z Ja-Bytia je Božím Okom, ktoré svedkuje vzchádzanie Tvorenia ako Teraz {, teda Sústavnosti}. Postupná časová následnosť {dianí} je mylná predstava {, ilúzia jej naozajstnosti,} vytvorená zdanlivosťou vnímania 'ja' z ega, {ktorá vytvára, a teda} čo je uhlom pohľadu spracovávaného nelokálneho na lokálne, nelineárneho na lineárne, Spolupatričnosti do separátnych prvkov. Zdanlivosť vnímania je okom ega, ktoré pri prevode nezažiteľnej Nekonečnosti do zažiteľnej Konečnosti vytvára zdanlivosť vnímania času, miesta, trvania, rozmeru, polohy, formy, obmedzenia, a špecifickosti.

JULO...

Jen ze záznamu...

Odezva od Milana

Dobrý den Honzo a Julu,

chtěl jsem se zeptat, z jaké knihy pochází výňatek z 31. srpna z knihy Krátká zamyšlení o osvětlení. A prosím o tvůj překlad výňatku z 31. srpna, který uvádíš na facebooku.

A Julu prosím o vysvětlení pojmu vnitřní integrita v tomto výňatku.

Děkuji za odpověď. Také bych Vám chtěl vyjádřit velkou vděčnost za Vaši perfektní práci pro nás – studenty studijní skupiny Dr. Davida Hawkinse.

Přeji všem dobré ráno.

Milan

Postřehy z knihy „Podél cesty k osvětlení“ pro 31. srpen / august

Na základě oddanosti je tu zařazování se s vnitřní bezúhonností, která vede k upřímnosti k sobě samému a k přesvědčení nezbytnému k překonání svodů pomíjivých emočních požitků tvrdošíjného ega.

Z knihy: „Objevování Přítomnosti Boha: (2006), kapitola 1: Oddaná nedualita, orig. str. 45.

Originál:

August 31: Reflections from 'Along the Path to Enlightenment'

By virtue of devotion, there is alignment with inner integrity that results in the self-honesty and conviction necessary to transcend the seduction of transitory emotional payoffs of the intransigent ego.

From: "Discovery of the Presence of God: Devotional Nonduality" (2006), Chapter 1: Devotional Nonduality, p. 45

Krátká zamyšlení o osvětlení: k 31. srpnu

Skrze odevzdání a zbožnost se vyladujeme na vnitřní integritu, která vede k poctivosti sama k sobě. Ta je nezbytná, máme-li překročit lákavost přechodných emocionálních lákadel a zisků neústupného ega.

JULO...

Jen ze záznamu...

Poděkování od Amandy – na 199. setkání.

Milý Honza.

Ďakujem Julkovi krásne za odpoveď na moju otázku.

Veľmi, veľmi pomohla.

Samozrejme, že som nečakala odpoveď, ktorá pohladí ego.

Ale odpoveď, v ktorej je láska.

Amanda

HONZA:

Pokud zatím nedostáváte emailem informace o nadcházejících setkáních a chcete tyto emaily dostávat, napište mi na: jan.macto@gmail.com.

Na stejný email můžete psát i odezvy a dotazy.

Je tu opět výzva k zaměření se na posílání lásky, během toho, co František bude číst Shrnutí.

FRANTIŠEK:

Shrnutí od Františka, (revidované Julem):

Přátelé, děkujeme, že máme opět příležitost být ve skupině stejně zaměřených a osmózou obdarovávat naše kamarádká těla.

To nám umožňuje alespoň jednou za týden si uvědomovat, že podléháme JENOM tomu, co uchováváme v mysli. A tedy jak jsme si jindy řekli, na co vrháme pohledy a komentáře, tedy na to, co chceme, ale i nechceme, to potom intenzivněji chytáme. Je na nás, kolik pozornosti věnujeme vzcházejícímu obsahu. A zde je nutno říci, že my usilujeme jít směrem, kde nemáme komentáře. Boha nacházíme skrze jednoduchost. Přece je jednoduché zanechat komentáře. Tomu každý rozumí, ale trklo vám toto rozumění?

Například, nic není dobré ani zlé, jen myšlenky skrze naše stanoviska to dělají takým. Tedy, když jsme se všemi myšlenkami v pokoji a klidu, tak ty věci, jakože venku, jsou také v pokoji a klidu. Záleží na tom, kde libovolně uděláme čáru rozdělující dobro od zla, která definuje naši dualitu. Zde je nutné si odkrýt, že všechny názory či stanoviska jsme nakoupili jako děti od svých rodičů, sourozenců, učitelů a jiných, kteří nás vychovali, jak nejlépe uměli a rovněž také z předcházejících epizod života. Upouštíme od stanovisek, ale ne proto, že jsou správná nebo nesprávná, ale proto, že toto upouštění vede k zvýšení úrovně vědomí, co nás vede směrem k pokoji a klidu.

Jak to udělat?

Objednáváme si, nejlépe 2x denně, láskyplné myšlenky, které nás vtahují k vidění nevinnosti a vedou k láskyplnosti a k soucitu. Ukázalo se, že jediným účinným pomocníkem je pokorné uvědomování si vlastních nedostatků a nevědomostí. Každý, tedy i já, dělá vždy to nejlepší, co umí a čeho je schopný. Jinak řečeno, tímto vlastně uznáváme Já-Bytí, v nás i ve všech osobách kolem nás.

A dáváme pozor, abychom v životě jednali oddaně bezúhonně, tedy, abychom se nešťourali, ve svém každodenním životě, s energiemi pod úrovní 200, což je úroveň bezúhonnosti. Zde je vhodné si připomenout, že tedy nemusíme sledovat světové zprávy a šťourat se v nich. Všechno jsou vlastně pohádky, které byly vytvořeny pro ty, kteří naoko volí mít pokoj a klid, ale vnitřně ho nechtějí, chtějí mít pravdu.

Vhodné je opakovat si jakoukoliv jednu modrou větu, kterou si týdny, měsíce či i roky oddaně říkáme a používáme na všechno, co nás každý den potkává. Příkladem jsou věty:

„Vykonávám potřeby přítomnosti, aniž bych si přál, aby věci byly jinak.“

„A budu vědět, co je třeba vědět, až to bude třeba vědět (vidět, slyšet, poznat...)“

„A jsem zodpovědný za úsilí a ne za výsledek.“

„Všechn strach je mylnou představou, a já to bezpodmínečně vím, jdu skrze něj, stůj co stůj. V absolutní Skutečnosti okamžiku jsem vždy v bezpečí.“ Důvodem proč většinu věcí děláme, je ze strachu z nemoci, z chudoby, ze stárání či ze smrti.

„Myšlenky naskakují oproti tichému pozadí nemyšlenkovitosti.“ A na každou myšlenku, moji i jiných, máte právo si říci: „Děkuji za pozvání, nepřijímám!“

A jak jsme si již řekli, modlíme se soustavně o Boží Přízeň, čili o přeměnu vyvolávající duchovní energii, která jakoby nabuzovala možnosti, které by nám snad jinak nepřišli na mysl v tom čase. Například o Přízeň na vzdávání našich nakúpených stanovisek, snad i bezeslovně, aby se naše situace ve vzájemném pokoji a klidu nějak poriešila a vykrytalizovala, či snad udrncala.

Pomoc Boha se projeví tehdy, když si přiznám, že s těmi problémy se já sám neumím vyspořádat, jsem v koncích a jednoduše je vzdávám Bohu.

Takto vědomě zlehka obměkčujeme naše zarytá stanoviska a postupně uvolňujeme překážky k pokoji a klidu v nás, tedy představy a koncepty v nás. Jednoduše řečeno, přestáváme šťúrat myšlenkovitostí do pozorovaných lidí a věcí a dovolujeme jim být tím, čím jsou. Vlastně dovolujeme jiným, aby byli jiní, a nedovolujeme jiným, aby měnili NAŠE zaměření. Tedy máme ochotu vzdát se své tvrdohlavosti, čímž otevíráme prostor Duchovní Vůli Já-Bytí. Postupně děkujeme všem emocím a pocitům za pozvání, které nepřijímáme, ale naopak vzdáváme je, protože z nich neustále džusuje náš ego-macík, který chce soustavně zakusovat a nechce mít pokoj a klid. Při upřímném zaostření je vidět, že každá emoce je sama o sobě její vlastní odměnou.

Děkujeme ti, Ó Pane, za tvoji Boží přítomnost, která se projevuje jako pokoj, ticho a existence. A dospějeme k poznání, že „Moje skutečnost je dokonalá vyrovnanost a souladná souhra.“

A jak Dr. Hawkins říká – Gloria in Excelsis Deo – čili Nejvyšší Sláva Bohu.

KONEC – po vyčerpání témat neoficiální části.

Bezplatné připojování se zůstává zachováno, pokud příspěvky postačují na krytí výdajů.

Družstvo Evoluce, které tyto aktivity zastrešuje, je financováno jen z darů.

Minulý týden bylo darováno 1288 Kč

Děkujeme za finanční podporu.

Nabízíme záznam celého on-line setkání:

Zvukový záznam v MP3:

<https://drive.google.com/file/d/1htu34WdKbnAenhYRq8eysUqZwPVfqGvH/view?usp=sharing>